8 bl. : 1 Fr.

weekblad voor de jeugd

Robbedoes

5e JAARGANG. - Nr. 6. - Afl. 211.
11 FEBRUARI 1943.

Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - Abonnement : per kwartaal 12 fr. - per halfjaar 23 fr. - per jaar 45 fr. - Postcheckrek. J. Dupuis, Zonen & Co., Nr. 3621.59,

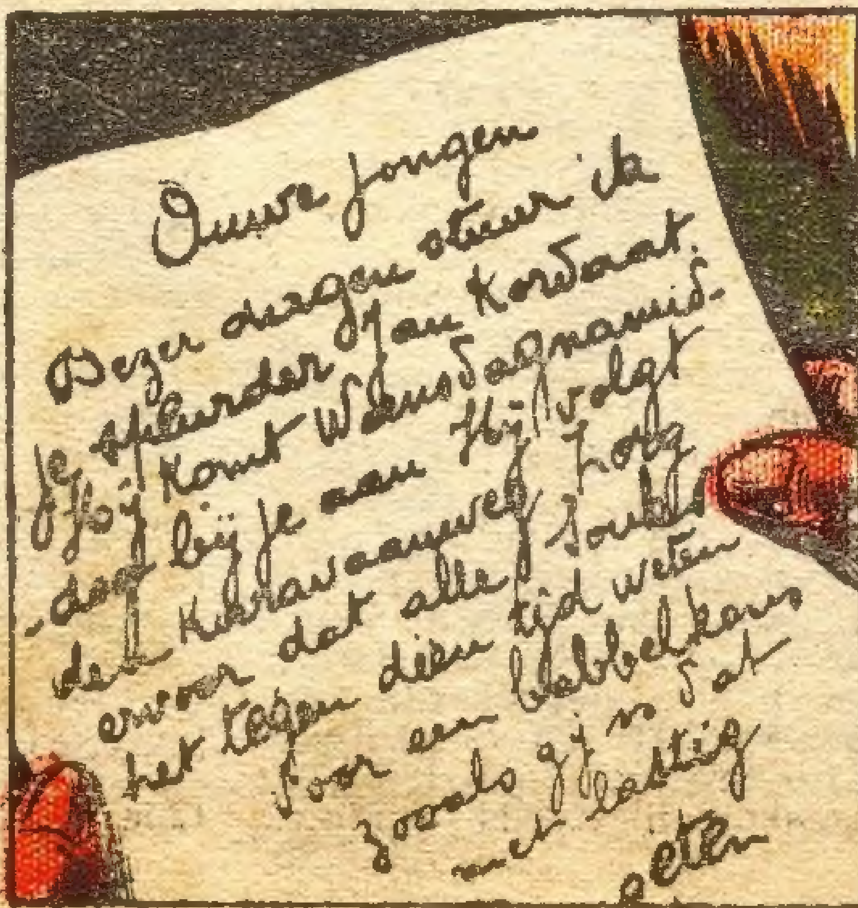

(Vervolgt.)

Ja, beste rakkers, ook ditmaal kan Snuffeltje voor elken rakker slechts één vraagje beantwoorden. Jullie begrijpen dit best: honderden leden komen onze club vergrooten.. en als nu àl onze rakkers eens de plezierige idee kregen, de volgende week aan Snuffeltje een vraag te stellen... ? Zie je me daar al meer dan tien duizend vragen beantwoorden ? Daarom... 'n flinke sprong en weg zijn we !

Dikwijls lezen wij : storten op onze **postcheckrekening** (giro in Nederland), **TECUMSCH 11576** uit Sint-Niklaas. Hoe dit geschiedt ? Naar 't postkantoor gaan, er een « stortingsbulletijn » vragen en dit behoorlijk invullen, er een zegel op plakken en samen met het geld afgeven. Het wijst zich zelf en heb je moeilijkheden, dan zal de beambte je er graag « uit halen », hoor ! 'n Paar wetenswaardigheden ? **Zigeuners** zijn rondzwervende volkeren uit Europa en Azië met donkere gelaatskleur en glimmend zwart haar. Over hun geschiedenis, taal, zeden, gewoonten, enz. zijn boeken te vertellen. Maar laat ik me tot het volgende bepalen, **STEGGER** uit Wilrijk-Antwerpen. De Zigeuners zijn één der oudste volkeren ter wereld en hun geschiedenis gaat terug tot voorhistorische tijden, die aanwijzen, dat ze met de Hindoe's verwant zijn. Toen brachten ze het brons naar Europa. Op enkele plaatsen, o. a. Roemenië, Hongarije, Rusland en Spanje hebben ze zich blijvend gevestigd, maar anders zijn het verwoede zwervers, die in stammen vereenigd leven. Hun opperhoofden regeeren als echte despoten (= dwingelanden) en hun sociaal stelsel is kommunistisch. Een eigen eeredienst hebben ze niet, zoodat men alle mogelijke godsdiensten onder hen aantreft, ook katholieken (o. a. in Spanje). Hun vurig karakter is overbekend, ook hun aanleg voor de kunsten, bizonder de muziekkunst. De snaarinstrumenten (vooral de viool) staan hoog in aanzien. Ook de dichtkunst wordt flink beoefend. Maar in welke taal ? hoor ik jullie vragen. Ha ! Dat is een moeilijke kwestie. In den loop der jongste tijden hebben de andere talen de Zigeunertaal beïnvloed, zoodat veel vreemde woorden tot hun woordenschat zijn gaan behooren. Nochtans is zij nauw verwant met het Zend, een met het Sanskriet verwante taal, waarin de Zendavesta (heilig boek der oude Perziërs door Zarathoestra, een godsdienststichter uit de XIIe eeuw voor Chr.) geschreven is... Dus, rakkers, oud genoeg ! Ja, zooveel zou er over deze lui kunnen verhaald worden, over hun kampen, hun beroepen (artisten, circus, toekomst voorspellen, soms zelfs mindere eerlijke stieltjes). Was Robbedoesje maar eens een Superman-Robbedoes ! Uit het briefje van Stegger, dat hij een week later stuurde, wil ik vertellen, dat de zoo geheimzinnige **dwaallichtjes**, die 's nachts in de heide zachtjes dansen, met spoken geen uitstaans hebben, doch enkel brandend moerasgas zijn, dat zich verplaatst en alzoo schijnt te dansen.. Kom, laat ik jullie op enkele « zakelijke » dingen vergasten en **DE LUIMIGE VLAAMSCHE KEREL** uit Oostkamp vertellen, dat 'n **prozaïsche ingenieur** een ingenieur (dat ken je toch ?) is, die... nuchter, zakelijk en allesbehalve poëtisch (= dichterlijk) van aanleg is. Nog zakelijker, **RENE DE RIDDER** uit Lebbeke, is het **cartel** (overeenkomst tusschen ondernemers in eenzelfde bedrijf om onderlinge konkurrentie te weeren) van zakenlui. Een **draadlooze seininstallatie voor Morseteekens** is een radio-uitzendpost, **JAN KORDAAT 4567 V 303** uit Antwerpen, die op 'n bepaalde golflengte Morseseinen (korte en lange fluitsignalen) uitzendt. Bouw en werking ervan uitleggen is hier totaal onmogelijk, beste rakker, dat zou te veel plaats in beslag nemen. **De diepte, die een duikboot kan bereiken, DOODSVLIEGER** uit Borgerhout-Antwerpen, hangt af van de zwaarte en de stevigheid van bouw. Hoe zwaarder en hoe sterker zij is, des te dieper gaat zij. De juiste formules daarvoor vereischen een duchtige kennis van hoogere wiskunde. Het probleem, dat zich hier stelt, is echter niet, zoo diep mogelijk te kunnen duiken, maar wel de beweeglijkheid, de snelheid. Gelijk het ook van minder belang is, **« SPOOK » SULLIVAN** uit Sint-Pieters-Jette, **hoe ver een geweer schiet**, dan wel, hoe ver het « nuttig » uitwerksel er van is. Een oorlogsgeweer heeft een gestrekte kogelbaan, die echter (door de zwaartekracht op den kogel uitgeoefend) na een honderdtal meter reeds begint te dalen. De practische dracht mag men niet overschatten. Een schutter, die zijn geweer op 500 m. juist hanteeren kan, is 'n felle ! ('n Robbedoes autoclub is 'n flink idee voor na... den oorlog !)

De nieuwsgierigheid aangaande onze leden raakt niet uitgeput. Het eerste lid... hoe dikwijls zou ik het reeds geschreven hebben, mijn beste **LEEUWENHART** uit Overbeke ? Snuffeltje is niet boos, hoor, want hij zegt je in één adem : in Wetteren zijn 65 leden. Nummers van 1941 en 1942 nog verkrijgbaar en V 327 is de bladz. in het Gulden Rakkersboek. En in je Oostkamp, **RUSKI-RISKI** wonen er ongeveer 17 Robbedoesrakkers. Nog te weinig, niet ? En in Antwerpen, **OLD SHATTERHAND** uit Schaarbeek (ongeveer 30 leden...) rijden volgende trams : Nr. 1 tot 12, 14 tot 18 en 24. Snuffeltje rijdt op deze trams immer incognito, **MONTANA KING** uit Bornem, gelijk de koningen, wanneer ze « voor hun plezier » op reis gaan, d. w. z. onbekend of onder vreemden naam. Waarom ? Om door de vele rakkers niet overrompeld te worden (Snuffeltje). En de koningen ? Om door de groote rakkers met rust gelaten te worden, beweert Piet Kwabbernoot. Rakkers, nu vlug enkele bescheiden leden voortgeholpen. Dat zijn van die brave zielen, die met 'n enkel woordje reeds tevreden zijn, zooals **DE WITTE XIV** uit Sint-Genesius-Rode. Een kenteeken kost 3,50 fr., die wij eerst wenschen te ontvangen, b. v. in postzegels, voordat we het opsturen. Onze militaire school, **WITTE RUITER** uit Tielrode en **VLIEGENDE SUPERMAN** uit Aalst, is gesloten. Voor de politiescholen overlees je maar eens heel aandachtig Nr 1, hoor. Het boek van wijlen Raf Verhulst, **Dr. MYSTERO** uit Antwerpen-Kiel, is jammer genoeg de tragische werkelijkheid. Gelukkig, dat zulke gevallen door de latere wetten onmogelijk werden ! Om met een rakker per briefwisseling 'n partijtje schaak te spelen, **DE GELE PANTER** uit Antwerpen, moet je handelen zooals de wet op de correspondenten (zie vorig nummer) ons oplegt. Snuffeltje zal dan wachten tot er (op dezelfde wijze) een liefhebber opdaagt, en jullie met mekaar in verbinding brengen. Te Merksem-Antwerpen, **MISTER WU**, is er een club gevestigd bij Gustaaf Cuyt, Eethuisstraat 154 (in geval je geboortedatum op je lidkaart mis is, mag je hem zelf veranderen). Het boek « De Dieren in de Film », **SAM DAWSON** uit Roeselare, is niet bij ons verdwenen en waarschijnlijk niet meer verkrijgbaar. (Hier de gevraagde adressen : Belgische Staatszeevaartschool, Royerssluis, Antwerpen. Rijksmarineschool, Oostende. Dit adres is voldoende.) Hoe men schrijver wordt, **D. A. B.** uit Antwerpen, vertelde ik reeds. Anders het gelijknamige boek maar eens gelezen, hé ? Ook de ingenieursstudie legde Snuffeltje al uit, **DE LEERLUSTIGE KEREL VII** (welkom rakker !) uit Wervik. De schuilnamen dienen om « incognito » naar Snuffeltje te schrijven (Hoe men lid wordt van R. V. C. ontdek je wel ergens bij Robbedoes Vlieger.) Wat jammer van den knollentuin, hé, rakker ? Er schuilt anders gevoel in je gedicht. (Je betaalde 1 fr. te weinig, zeg.) **VANDEWIJNGAERDE PHILIPPE** uit St.-Agatha-Berchem moet zijn volledig adres opgeven, dan zullen wij in 't clubnieuws vermelden, waar en wanneer hij tot de stichting van zijn voetbalclub overgaat. (Oproepen plaatsen wij niet meer.) Ook **JIM ZILVER** uit Blaasveld gaat eens naar het clubnieuws kijken, hé ? Eveneens **JOLL COSTA** uit Oostende. Welkom, **PIM-POEM-PAM-PETJE** uit Knokke ! Wat jammer, dat er geen enkel tooneelstukje, geschikt voor 5 meisjes en 1 jongetje, te vinden is. Correspondenten geschiedt volgens de verleden week kenbaar gemaakte wet, beste meisje. Dit geldt ook voor **JAN ZONDER VREES XX** uit Sint-Truiden. Over de kometen en hun bewusten staart schreef Snuffeltje eveneens verleden week. **SNELLE ZWEMVOGEL** uit Knokke. En van de **komeet**, die met reusachtige snelheid op de aarde afkwam niets van geweten, hé ? Wij kunnen gerust en zonder gevaar door de gasachtige samenstelling van een kometenstaart draaien, hoor ! Een gevaarlijker zaak is wel.. **hypnotiseeren**, hé, **RAFINO, DE ROOVER VAN TEXAS** uit Kessel-Loo ? Gelukkig maar, dat er slechts weinigen het kunnen en dat iedereen niet gehypnotiseerd kan worden, hé ? Wacht tot na den oorlog, rakkers, dan zullen we eens uitvoerig vertellen, hoe hier de vork juist in den steel zit.

En nu enkele « stadhuiswoorden ». Pak jullie notaboekje en schrijf op : **psychologie** (Grieksche psuche = ziel, en logos = leer) beteekent zielkunde, d. w. z. de leer over alles wat de ziel betreft, haar vermogens en hun werking, enz. Interessant ! **IJZEREN VUIST** uit Antwerpen ! **Een recital, ROODE RUITER II** uit Lier ? Dit is een solo-muziekuitvoering (door één muzikant) op één enkel instrument. Een **tellurium, BILL MORE** uit Huizingen, is een toestel, dat de beweging van de aarde en de maan aanschouwelijk voorstelt. In de scheikunde is tellurium een zilverwit element, dat tot de zwavelgroep behoort en zelden (meestal met andere metalen) voorkomt. Over **televisie, TONNY O'HARA** uit Sinte-Kruis-Brugge, schreef ik verleden week nog wat, meen ik. Daarom gaat hij je andere, zeer belangwekkende vraagje : **Vindt men goud in Europa ?** Het antwoord luidt : ja ! Maar... er is « ne maar bij », zeggen ze in Antwerpen. Buiten het Oeralgebergte en de Transsylvanische Alpen is er niet veel goud te bespeuren. Enkele stroomen als de Ebro, de Garonne, de Rijn, de Rhône brengen soms goudschilfers voort, maar deze zijn zoo klein, dat er 17 à 22 noodig zijn om één milligram goud te bekomen ! De Nieuwe Wereld en Zuid-Afrika zijn de groote goudlanden, rakkers.

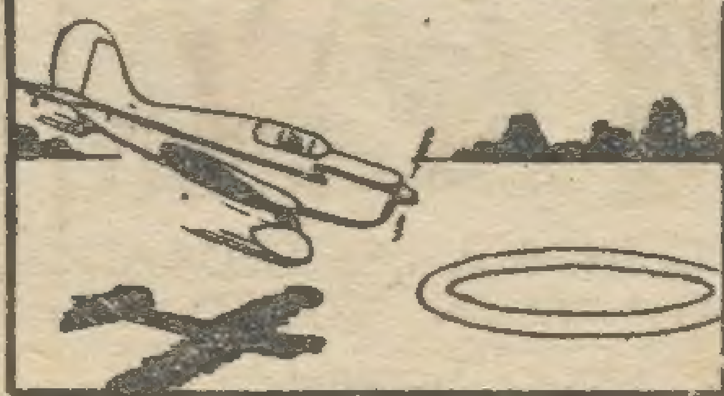
Een afbeelding van **roode boschmieren, BLONDE CARMEN** uit Mechelen, kan je vinden in het prachtige boek « Leerboek der Mensch- en Dierkunde », door E. J. V. M. Hoogeveen en Dr. L. Peeters, uitgave L. C. G. Malmberg te 's Hertogenbosch. Het doet mij werkelijk genoegen, vast te stellen, dat ook de meisjes zoo van vliegtuigen houden ! Je geschrift kan er nog wel door, hoor. Nogal goed, dat je niet in den tijd der Oude Grieken leefde, want die schreven nog met **veeren pennen op ezelsvellen, WINNETOU** uit Gent (hartelijk welkom !) en op wassen tafeltjes (dat konden ze weer uitvegen en steeds opnieuw gebruiken). **En nu we toch weer in de geschiedenis zitten**, schuiven we wat op (met onzen vinger op de landkaart !) en we zitten in China, waar de **Boksers of Boxers** (geen uitstaans met krachtpatsende sportlui, hoor !) in 1890 een geheim verbond vormden, **JOHN KRYSTAL** uit Mechelen, met het doel, de vreemdelingen te weren en te bestrijden. In 1900 verwekten zij een grooten opstand, die echter door de Europeesche mogendheden werd onderdrukt. Monseigneur Fernandus Hubertus Hamer, een Scheutist uit Nijmegen en Apostolisch Vicaris in China, was een hunner slachtoffers : op 24 Juli 1890 werd hij door de Boksers levend verbrand ! Van China trekken wij vliegensvlug naar Afrika, om **ATULA** uit Bornem wat over den heerlijken **vrijheidsstrijd onzer Boeren** te vertellen. Engeland trad op als beschermer van de « Uitlanders » (dit waren meestal avonturiers, die zich met de ontginning der goudmijnen bezig hielden), toen deze stemrecht eischten. De Boeren weigerden en de strijd ontbrandde. Aanvankelijk leed Engeland bloedige verliezen. De Boerengeneraal Cronjé was hier de groote man. Doch weldra werden de twee bekwaamste Engelsche veldheeren Roberts en Kitchener met de leiding belast. Een leger van 250.000 Engelschen streed maanden lang tegen 50.000 Boeren. Cronjé werd verslagen, maar de generaals Botha en De Wet brachten de Engelschen nog menige nederlaag toe. President Krüger, die naar Amerika en Europa toog, kon nergens steun verkrijgen, zoodat de Boeren zich in Mei 1902 door het Verdrag van Pretoria moesten onderwerpen. Deze jammervolle bladzijden uit onze Nederlandsche stamgeschiedenis zullen we steeds met groeiende fierheid beschouwen, rakkers ! En nu de zee over naar de Vereenigde Staten van Amerika. **BOUBOULE** en **DE GRAAF VAN MONTE-CHRISTO**, beiden uit Roeselare, wenschen hier al de **presidenten** van te kennen, met het aantal jaren, dat ze regeerden. Uit dit gekamoefleerd reuzenvraagje (32 presidenten) haalt Snuffeltje er een paar voorname uit. Washington (van 1789 tot 1797) was de grondlegger der onafhankelijkheid van de V. S. en eerste president. Monroe (1817-1825) gaf zijn naam aan de bekende Monroe-leer, waarbij alle Europeesche inmenging in Amerikaansche aangelegenheden wordt afgewezen. Lincoln (1861-1865) was tegenstander van den slavenhandel. Zijn verkiezing tot president was de aanleiding tot den Amerikaanschen Burgeroorlog en tot de afscheiding van de Zuidelijke Staten. In 1865 werd hij door Booth vermoord. Wilson (1913-1921) sloot zich in 1917, naar aanleiding van den duikbootoorlog, bij de Entente of Geallieerde Mogendheden aan. De 14 punten van zijn vredesprogramma, welke hij te Parijs in 1918 ontvouwde, kon hij niet staande houden. Hij stichtte den Volkenbond en ontving den Nobelprijs voor den vrede in 1919. Hoover (1928-1933) regelde in den vorigen wereldoorlog de levensmiddelenvoorziening van België. En Roosevelt is de huidige president, maar die behoort nog niet tot de geschiedenis, hé ?

Kom, keeren we algauw terug naar onze goede Nederlanden, om ook hier eens in de geschiedenis te peuteren. **Prins Maurits van Oranje** was stadhouder van 1585 tot 1625 en de grootste veldheer van zijn tijd, **KAY FRANCIS DURBIN** uit Wilrijk-Antwerpen. Hij ontzette 12 belegerde steden, veroverde 38 steden en 45 forten. Het was een dapper, eerlijk en eenvoudig man, doch driftig en onverzettelijk en geen gelukkig staatsman. Oldenbarnevelt's terechtstelling blijft een vlek op zijn naam. Maar dit is weer een andere, zeer spannende geschiedenis, die Snuffeltje jullie later wel 'ns vertelt, hoor ! Als Snuffeltje intusschen nog eens een paar schrijvers onder 't vergrootglas zette ? **Karel-Lodewijk Ledeganck, MODERNE ROBIN,** ook uit Wilrijk, werd op 9 November 1805 te Eekloo geboren. Aanvankelijk is hij... spoeler in een linnenweverij, daarna hulpklerk op het stadhuis, om vervolgens te gaan studeeren te Gent, waar hij in 1835 promoveerde in de rechten (= dokter in de rechten werd). Achtereenvolgens is hij vrederechter te Kaprijke, te Zomergem, en in 1840 lid van den Provincialen Raad. Hier voert hij voor het eerst na 1830 het woord in het Nederlandsch ! In 1842 wordt hij benoemd tot schoolopziener en in 1845 tot hoogleeraar te Gent, waar hij in 1847 (19 Maart) sterft aan longtering. Zijn verdienste als strijder en dichter is zeer groot. Zijn ultraromantische verhalen zijn vergeten, doch zijn lyrische gedichten blijven voortleven, vooral zijn beroemde « Drie Zustersteden », die trillen van « adellijke weemoed » en liefde in een ongedwongen, zuivere taal met mooie beeldspraak. J. Stamperius, **ROODE RUITER II** uit Lier, is te Wilhelminadorp in 1858 geboren. Hij was achtereenvolgens onderwijzer te Haarlem, Aalsmeer, Haarlem en Alkmaar. Maar buiten de opvoeding der rakkers, schreef hij meer dan vijftig jeugdboeken, die boeiend zijn en knap van stijl en hij speculeert niet op het gemakkelijk succes van « kwajongensophemelarij »... Misschien nog spannender zijn de avonturenromans van **Jack London, MONTANA KING** uit Bornem. Men zou niet zeggen, dat deze auteur (geboren in 1876 te San Francisco) eerst beroepsvagebond, goudzoeker en smokkelaar geweest is, hé ? Jack London (die eigenlijk John Griffith heette) beterde zich, ging op eigen houtje studeeren en werd correspondent aan allerhande bladen. Hij reisde verscheidene malen de wereld rond met zijn eigen zeiljacht, kocht een ranch en sleet zijn leven verder als schrijver van meer dan vijftig zeer knappe romans en dierenverhalen als : Goud-

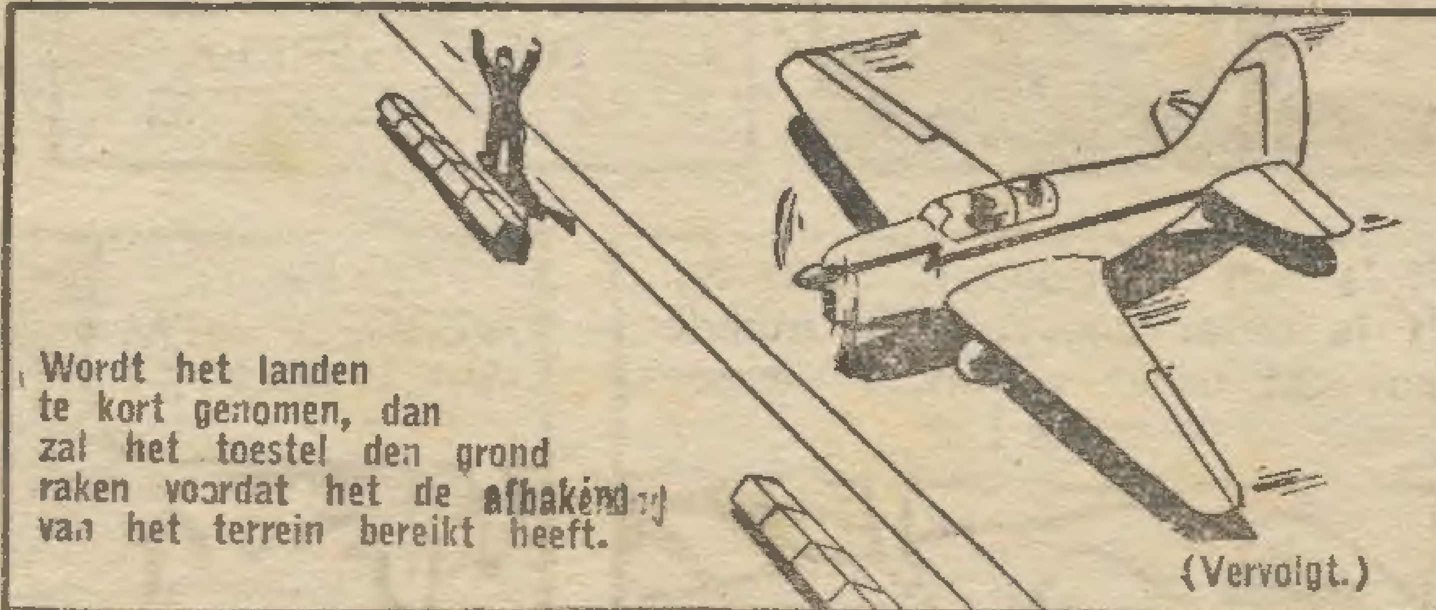
(Zie vervolg onderaan de volgende bladzijde.)

Robbedoes VLIEGER

WIJ LEEREN VLIEGEN...

EEN STUKJE GESCHIEDENIS

ANZANI

Anzani heeft verschillende motortypen in waaier- en stervorm gebouwd Een der meest bekende Anzanimotoren is de driecylindermotor met integrale Chauvière-schroef, waarvan Louis Blériot zich bediende bij zijn beroemde vlucht over het Kanaal op een Blériot-éérdekker, type II, op 25 Juli 1909.

Toen Anzani in 1904 te Asnières bij Parijs een bescheiden fabriekje stichtte, beoogde hij uitsluitend de fabricatie van rijwielmotoren, meer speciaal van race-motoren. Vervaardigd werden twee hoofdtypen : een twee-cylinder in V-vorm en een drie-cylinder in waaier-beide typen met luchtkoeling. Met een dezer motoren, een drie-cylinder van 12 pk., behaalde Anzani zelf in 1905 te Château-Thierry een snelheid, die niet eens door race-auto's van 200 pk. motorvermogen kon worden behaald. Met een drie-cylinder 22 pk. Anzani bleef de renner Hoffman langen tijd overwinnaar in de meest bekende wedstrijden en op 15 September 1909 bereikte Guignard een uursnelheid van 101, 623 Km. met een Anzani drie-cylinder van 15 pk., 135 mm. boring × 150 mm. slag. De eerste Anzani vliegmotoren verlieten pas begin 1911 de fabriek. De Anzani, waarvan Blériot zich op zijn Kanaalvlucht bediende, was nog een gewone rijwielmotor.

Het was na lang aarzelen, dat Blériot er destijds in toestemde, dezen motor eens te beproeven op den door hem gebouwden ééndekker. De proef slaagde echter schitterend. Met dezen motor maakte Blériot de overlandvlucht Etampes-Orleans en zette de kroon op het werk door zijn roemrijken overtocht over het Kanaal. Voor den aanvang van iedere vlucht werd de motor door Anzani afgesteld en geregeld. Dat met de Anzani rijwielmotoren nog enkele jaren zulke goede resultaten op luchtvaartgebied werden bereikt, is des te merkwaardiger, omdat in een motorrijwiel de motor op zijn smalste zijde in de richting van de voortbeweging stond, zoodat de terzijde van de cylinders aangebrachte klepkamers door de er langsstroomende lucht afdoende werden gekoeld. In een vliegtuig gemonteerd, stond de motor in de breedte opgesteld met de klepkamers aan de achterzijde van de cylinders. Op zijwielen was de koeling ook daarom beter, omdat deze een snelheid van minstens 70 à 80 Km./u. bereikten, terwijl de Blériot van 1909 nauwelijks 60 Km./. haalde. Het geheim der bedrijfszekerheid zat in de goede verzorging en afstelling door den vliegtuigbestuurder of zijn mecano. Door een minder nauwkeurige en deskundige behandeling werden de Anzanimotoren dikwijls bedorven door overhitting, overtollige smering, enz.

Het zwakke punt bij den drie-cylinder 25 pk. Anzani rijwielmotor, waarvan Blériot zich bediende, was dus de plaatsing van de klepkamer achter de cylinders. De kleppen bevonden zich boven elkaar : inlaat boven, uitlaat onder. Toen Anzani besloot, zijn motor te verbeteren, nam hij de klepkamers weg en plaatste de kleppen boven op de cylinders, den steel omhoog. De uitlaatklep werd aan de voorzijde, de inlaatklep aan de achterzijde van den motor bewogen.

De oorspronkelijk door Blériot op zijn Kanaalvlucht in Juli 1909 gebruikte drie-cylinder Anzani woog 65 Kgr. compleet en was voorzien van een G. A. carburator. Boring 105 mm., slag 130 mm. Aantal omwentelingen per minuut 1350-1400. Als schroef werd gebruikt een Integrale van gevernist notenhout, vervaardigd door Lucien Chauvière, die de vermaardste luchtschroevenconstructeur van zijn tijd was. Deze schroef, die direct op den motor was gekoppeld, had 2,08 m. diameter en 0,85 m spoed.

Behalve het motortype « Kanaalvlucht » heeft Anzani, wiens bedrijf zich later belangrijk uitbreidde, nog verscheidene typen luchtvaartmotoren gebouwd van 3, 4, 5 en 6 cylinders, den vier-cylinder van 1911 met waterkoeling, de overige typen met luchtkoeling, het vermogen varieerend van 25-30 en 40-50 pk. voor de drie-cylindermotoren. tot 65-90 pk voor de zes-cylindermotoren.

NIEUWE BOEKEN

Bijna dagelijks ontvangen we brieven van onze Robbedoes Vliegers om ons te vragen, waar ze mooie vliegtuigfoto's zouden kunnen bekomen. Telkens hebben we hen moeten ontgoochelen, daar dergelijk foto's alhier totnogtoe niet verkrijgbaar waren. Thans hebben we echter goed nieuws voor hen. Bij den Luchtvaart-Boekhandel (Dumortierlaan 14, Knokke) is thans het prachtig boek « Zweefvliegen » met meer dan twintig groote luchtvaartfoto's verkrijgbaar. Daar de voorraad beperkt is, wordt dit boek alleen gestuurd tegen terugbetaling van 12 fr. Wie er eerst bij is, zal zeker zijn, nog een exemplaar te kunnen bekomen.

ONZE VLIEGTUIGBESCHRIJVINGEN

AVRO ANSON

Vleugelbreedte 17,22 m. Lengte 12,90 m. Hoogte 4 m. Engelsch vliegtuig. Vrijdragende laagdekker (afgeronde rechthoeksvleugel). Rolroeren op drie plaatsen met vleugel verbonden. Enkel stabilo (laag en ver achterwaarts geplaatst) en één kielvlak. Stabilo en kielvlak vrijdragend. Twee stermotoren in de vleugels. Naar voor in de motorgondels intrekbaar onderstel. Vast, onoverkapt staartwiel. Afgeronde rechthoeksromp met tamelijk hooge stuurhut, bestaande uit tweemaal 15 ruiten, waarvan tweemaal 9 ruiten als overdekking. De zijruiten van de stuurhut sluiten onmiddellijk aan met een reeks kabineruiten, waarvan de laatste (tevens deur) lager staat dan de overige. MG-koepel op den romp even achter dit laatste venster. Twee vensters in het dak der kabine. Antennemast op de stuurhut De antenne is verder aan het kielvlak verbonden. Zitplaats piloot (enkele besturing) in stuurhut links, achter het instrumentenbord. Zitplaats marconist links in de kabine, rechtover de deur. Kaartentafel onmiddellijk achter den piloot

SNUFFELTJE (vervolg)

zoekers in Alaska - John Barleycon - Als de Natuur roept - Elam Harnich. een roman uit het goudland - De Kruistocht van de Meteor - Onder de Koppensnellers, enz., enz. Maar opgepast, sommige van zijn werken zijn ongeschikte lectuur, dus steeds raad vragen !

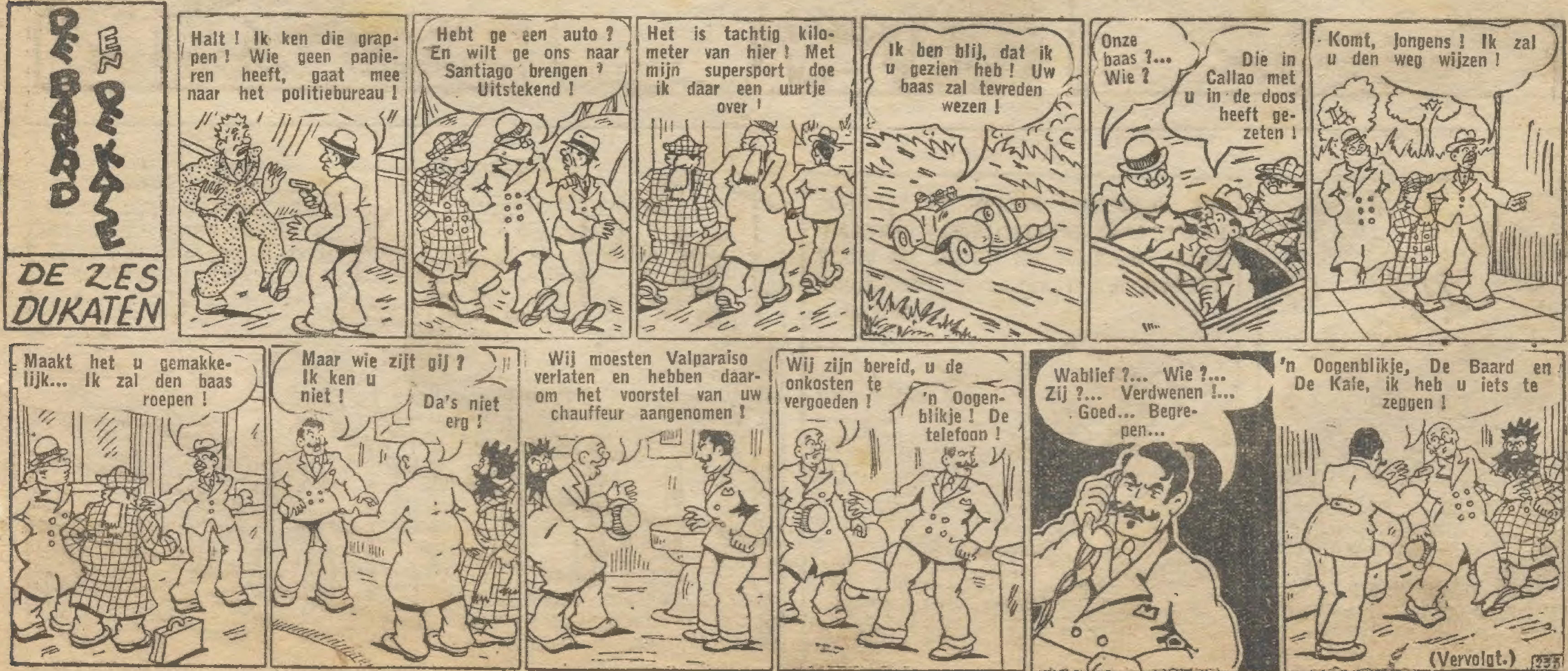
En nu nog vlug aan **WINNETOU DE ONVERWINBARE** uit Gent gezegd, dat het levenselexier (middel om weer jong te worden) nooit bestaan heeft... dan in de kraam van kwakzalvers ! Ja, m'n beste **HEIN RUYTER** uit Bornem, Snuffeltje heeft herhaaldelijk geschreven (o. a. in het Nr. van 12 Nov., aan het einde der rubriek), dat Robbedoes door de omstandigheden gedwongen, zijn plannen heeft moeten opgeven. Voor zoo'n ouwe getrouwe als Hein Ruyter wil Snuffeltje zelfs een tipje van den geheimzinnigen sluier oplichten. Robbedoes had al lang te voren een prachtig « Kerstnummer » ontworpen met 100 foto's van zijn verdienstelijkste rakkers. Daarbij kwamen nog heel wat andere verrassingen... Maar de steeds drukkender omstandigheden (ook voor Robbedoes is 't oorlog !) hebben dit onmogelijk gemaakt. Zijn onze Hein... en de talrijke teleurgestelden nu... tevreden ? En wat die teekenaars betreft... ha, slimmerik ! ! ! En nu sluit ik gauw met de hartelijkste rakkersgroeten van

Jullie SNUFFELTJE.

CLUBNIEUWS

De rakkers van Blaasveld kunnen zich Zondags van 11 tot 12 uur bij Paul De Gang, Mechelsche Steenweg 61, aanmelden, om ingelijfd te worden in de plaatselijke club

Rakkers uit **Oostende !** Wie zou er geen deel wenschen uit te maken van de zwemclub van Joll Costa ? Liefhebbers gaan dus naar de Kroonlaan 11.

DE BLAUWE SPERWER

TERWIJL ERIK BESLUIT, OP ZOEK TE GAAN NAAR LARSEN, OVER WIEN HIJ ZICH ONGERUST MAAKT, BLIJFT HET MEISJE BIJ DEN STERVENDE !

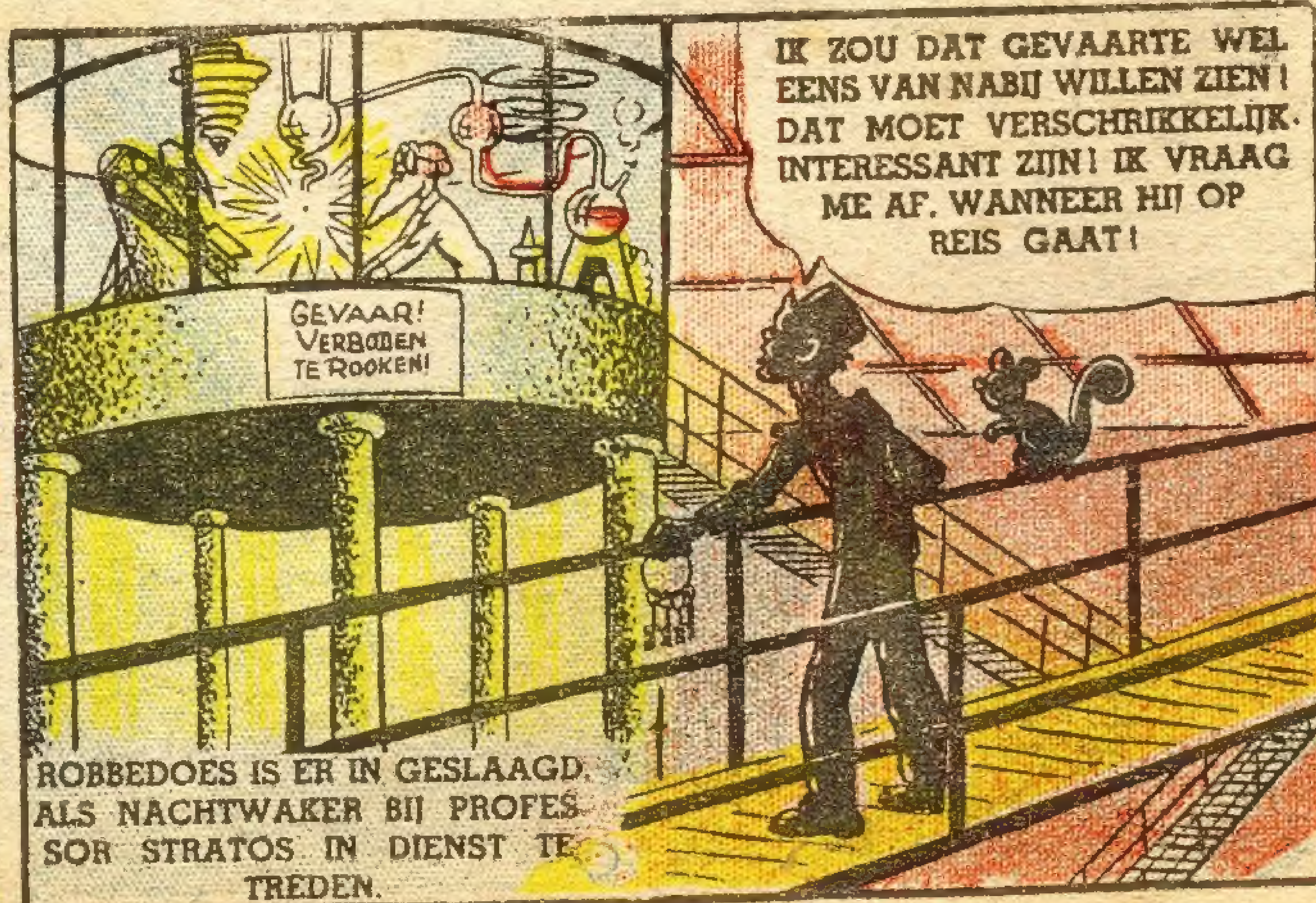

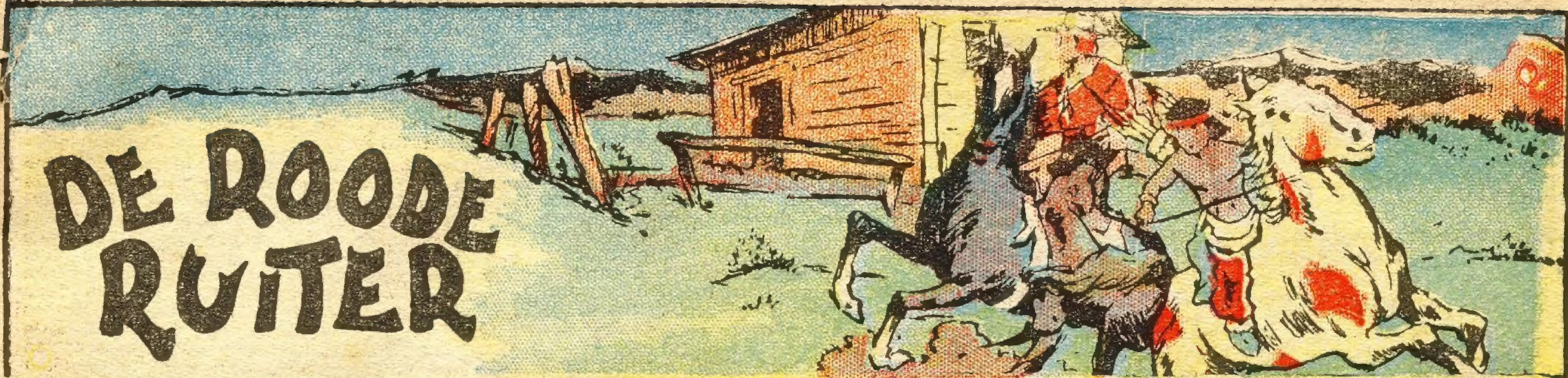

DE AVONTUREN VAN ROBBEDOES

ROBBEDOES HEEFT ZIJN VACANTIE AAN HET STRAND DOORGEBRACHT. MAAR DIE ZALIGE TOESTAND LOOPT NU TEN EINDE EN HIJ ZOEKT EEN NIEUW BAANTJE... ZAL HIJ HET ONTDEKKEN IN HET DAGBLAD, DAT HIJ JUIST MET DIE BEDOELING GEKOCHT HEEFT?

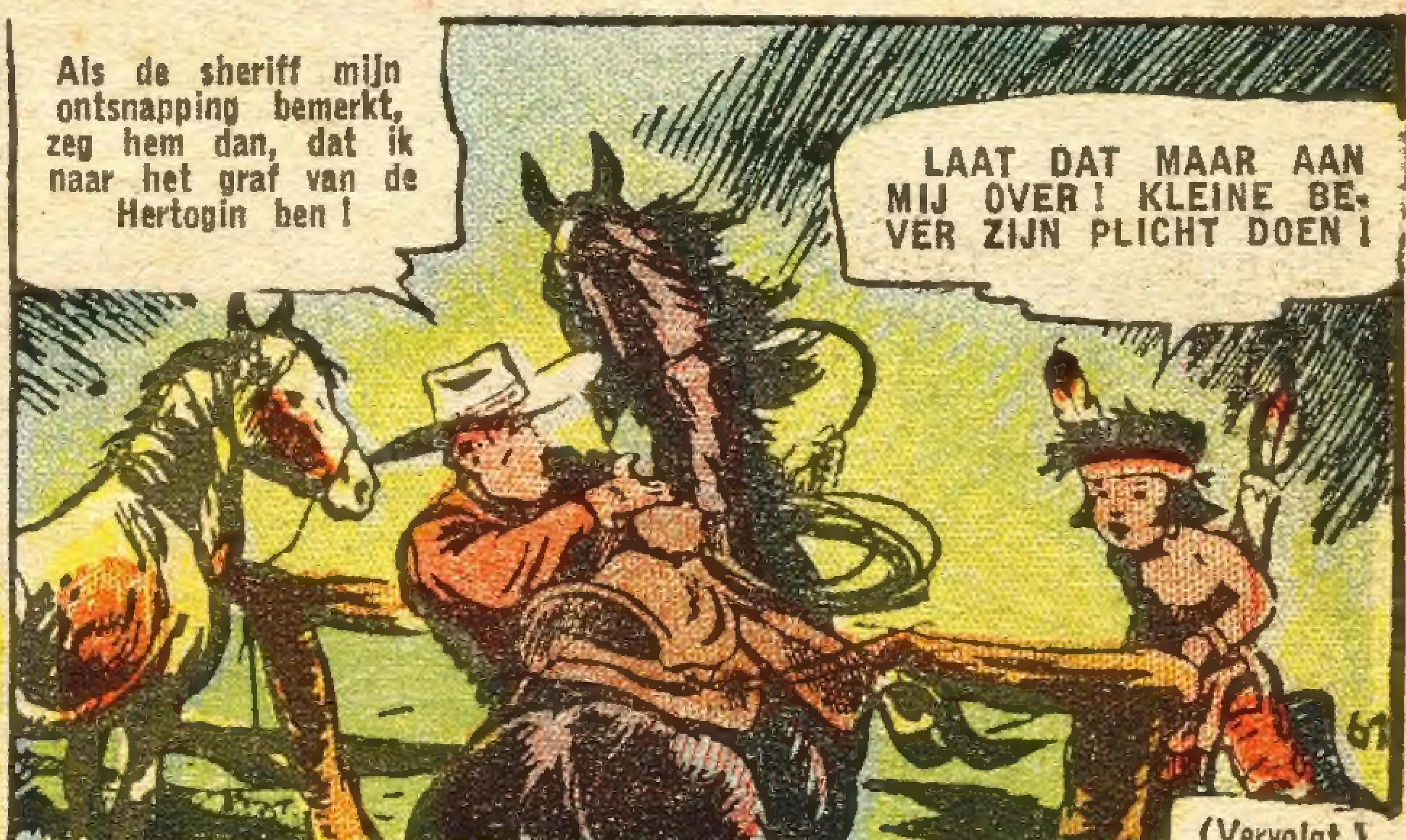

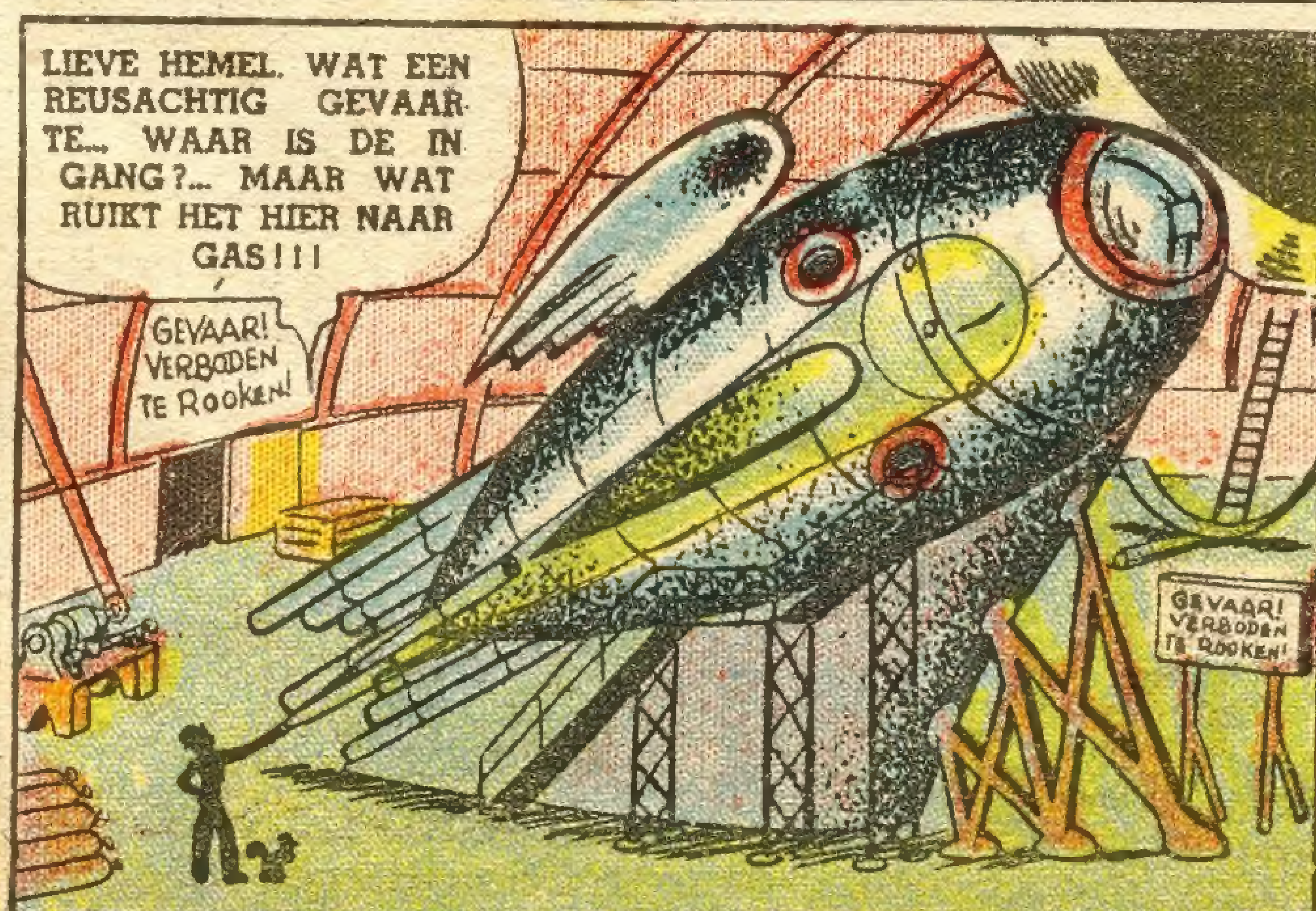

(Vervolgt.)

Zie [illegible] laatste bladzijde

DE PELSJAGERS VAN DEN ARKANSAS

door G. AIMARD

— Dank u, vriend, antwoordde ze.

— Des te beter! zei dona Luz en ze sprong verheugd op.

Maar beschaamd over deze spontane beweging, liet het jonge meisje zich verlegen weer op haar stoel vallen. Een lief blosje kleurde haar wangen.

Edelhart was inderdaad aangekomen. Maar hij was niet alleen. Goedgeluimd en Arendskop vergezelden hem, evenals verscheidene pelsjagers.

Zoodra de jonge man de grot had betreden, richtte hij zich met groote schreden naar het vertrek, waar zijn moeder zich ophield. Hij kuste haar op het voorhoofd. Vervolgens wendde hij zich tot dona Luz en groette haar eenigszins verlegen. Zijn moeder bemerkte zijn onnatuurlijke houding. Het meisje groette hem niet minder verlegen dan hij zelf was.

— Wel, zei hij op een eenigszins gedwongen toon, hebben mijn edele gevangenen zich niet verveeld tijdens mijn afwezigheid? De tijd moet u in deze grot verschrikkelijk lang geschenen hebben. Vergeef me, dat ik u in dit afgrijselijk verblijf moest onderbrengen, dona Luz, want ge zijt geschapen om in een prachtig paleis te wonen. Jammer genoeg beschik ik over geen aangenamer verblijfplaats dan deze.

— Mijnheer, in de nabijheid van de moeder van hem, die mijn leven heeft gered, voel ik mij gehuisvest als een koningin, waar ze ook moge wonen.

—Ge zijt veel te goed, senorita, stamelde de jager, ge maakt me werkelijk verlegen.

— Welnu, mijn zoon, onderbrak hem de oude dame, die aan het gesprek klaarblijkelijk een andere wending wilde geven, wat hebt ge vandaag gedaan? Hebt ge goed nieuws voor ons meegebracht? Dona Luz maakt zich zeer ongerust over haar oom. Ze brandt van verlangen om hem weer te zien.

— Ik begrijp de onrust van de juffrouw, antwoordde de jager, maar ik hoop haar weldra gerust te stellen. Vandaag hebben we niet veel bizonders gedaan. We konden onmogelijk het spoor der bandieten terugvinden. Het is om zich het hoofd van woede te breken. Gelukkig hebben we den dokter in de omgeving van de rots ontmoet. Naar loffelijke gewoonte was hij weer op zoek naar zeldzame planten in de rotsspleten. Hij heeft ons gezegd, dat hij een man met een verdacht uiterlijk in de omgeving heeft zien zwerven. We hebben onmiddellijk de jacht ingezet en het duurde inderdaad niet lang of we hadden een individu ontdekt, waar we ons van meester hebben gemaakt.

— Ge ziet, mijnheer, zei dona Luz een weinig plagend, dat het toch ergens goed voor is, planten te zoeken. Die beste dokter heeft u naar alle waarschijnlijk een grooten dienst bewezen.

— Zonder het te willen, antwoordde Edelhart.

— Misschien, hernam de jonge vrouw schertsend, dit belet toch niet, dat ge veel aan de planten hebt te danken.

— Planten zoeken heeft zijn goede zijde, dat moet ik toegeven, maar alles op zijn tijd. Zonder dat het in mijn bedoeling ligt, den dokter verwijten te maken, moet ik toch zeggen, dat hij niet altijd het goede oogenblik heeft gekozen voor zijn liefhebberij.

De omstanders glimlachten bij deze zinspeling op den ongelukkigen geleerde.

— Kom, kom, zei dona Luz, ik wil niet, dat mijn arme dokter over den hekel wordt gehaald. Hij is voor zijn verstrooidheid reeds genoeg gestraft geweest. Een groote smart ondermijnt hem sinds dien ongeluksdag.

— Ge hebt gelijk, senorita, ik zal er niet meer over spreken. Nu vraag ik u de toelating om afscheid te mogen nemen. Mijn metgezellen hebben honger en wachtten op mij om met hen den maaltijd te deelen.

— Maar, vroeg nô Eusebio, wat doet ge met den man, dien gij hebt aangehouden?

— Ik weet het nog niet. Zoodra ik gegeten heb, zal ik hem ondervragen. Zijn antwoorden zullen mijn verdere gedragslijn bepalen.

De soepketels werden boven het vuur losgehaakt en de groote stukken vleesch werden van het braadspit getrokken en in stukken gesneden. De pelsjagers en de Indianen schoven broederlijk naast elkaar en lieten het zich goed smaken. De dames kregen het eetmaal in hun vertrek opgediend door nô Eusebio, die als tafelknecht zijn nieuwe beroep alle eer aandeed.

De man, die in de omgeving van de grot werd aangehouden, stond onder bewaking van twee kloekgebouwde pelsjagers, die tot de tanden gewapend waren en die den gevangene geen oogenblik uit het oog verloren. Maar die kerel scheen heelemaal niet aan ontvluchten te denken. Integendeel, hij deed de spijzen, die men hem welwillend had voorgezet, alle eer aan.

Zoodra de maaltijd geëindigd was, trokken de opperhoofden zich terug. Ze praatten eenige minuten stil onder elkaar.

Dan werd de gevangene op bevel van Edelhart naar voren gebracht om ondervraagd te worden.

Die man, dien men totdantoe nauwelijks had aangekeken, werd onmiddellijk herkend, zoodra hij zich voor de opperhoofden bevond. Dezen konden een gebaar van verrassing niet onderdrukken.

— Kapitein Ouaktehno! mompelde Edelhart verwonderd.

— Ik zelf, mijne heeren, antwoordde de roover met hooghartige ironie. Wat hebt ge mij te vragen? Ik ben bereid, u te antwoorden.

Diplomatie

Het was een ongehoorde stoutmoedige daad van den kapitein, om zich, na de jongste gebeurtenissen, zonder verdediging in handen van de pelsjagers over te geven. Dezen zouden niet aarzelen, hem zijn misdaden betaald te zetten.

De jagers waren dan ook niets op hun gemak over de handelwijze van den roover en begonnen een list te vermoeden. Hun verrassing groeide aan naarmate ze over de stoutmoedigheid van den roover dieper nadachten.

Ze begrepen nu, dat ze hem slechts hadden kunnen aanhouden, omdat hij het zelf wilde. Ongetwijfeld bezat hij een machtige beweegreden om aldus te handelen, vooral nadat hij met zooveel zorg en vaardigheid zijn spoor had weten te verbergen. Hij had zulk een ondoordringbare schuilplaats weten te vinden, dat de Indianen zelf, die fijne speurders zijn, aan wie gewoonlijk niets ontgaat, hem niet hadden kunnen vinden.

Wat kwam hij temidden van zijn onverzoenlijkste vijanden doen? Welke reden was er sterk genoeg geweest om hem tot deze onvoorzichtigheid te bewegen?

Dat vroegen de pelsjagers zich ook af, terwijl ze benieuwd en belangstellend den man aankeken.

— Mijnheer, zei Edelhart na een oogenblik, aangezien ge uzelf in onze handen hebt overgeleverd, zult ge niet weigeren, een antwoord te geven op de vragen, die we u zullen stellen.

Een glimlach, waarvan men den zin onmogelijk kon bepalen, gleed over de bleeke en dunne lippen van den roover.

— Ik zal u niet alleen antwoorden, zei hij bedaard, maar zelfs, mijne heeren, indien ge het mij toelaat, zal ik uw vragen voor zijn, als ik u uit eigen beweging vertel, wat er is voorgevallen. Ik ben ervan overtuigd, dat u dan vele feiten zullen duidelijk worden, die anders voor u een raadsel zouden gebleven zijn en die ge tevergeefs zoudt hebber probeeren op te lossen.

Een gemompel van verbazing ging door de rangen der pelsjagers, die langzamerhand dichterbij waren gekomen en oplettend toeluisterden.

Dit tooneel nam eigenaardige afmetingen aan en beloofde heel belangwekkend te worden.

Nadat Edelhart een oogenblik had nagedacht, wendde hij zich tot den roover:

— Spreek, mijnheer, zei hij, we luisteren.

De kapitein boog. Dan begon hij op een spottenden toon met zijn verhaal. Toen hij aan de bestorming van het kamp was gekomen, vervolgde hij:

— Dat was flink gedaan, nietwaar, mijne heeren?! Zeker, ge kunt me niet anders dan lof toezwaaien, want ge zijt bevoegd om daarover te oordeelen. Maar er is iets, dat ge niet weet en dat ik u zal zeggen. De rijkdommen van den Mexicaanschen generaal waren voor mij maar van bijkomstig belang. Ik had een ander doel op het oog, ik wou me van dona Luz meester maken. Reeds vanuit Mexico volgde ik de karavaan op den voet. Hun hoofdgids, Babbelkous, een oude helper van mij, had ik omgekocht. Aan mijn metgezellen liet ik het goud en de juweelen. Ik eischte voor mij slechts het jonge meisje als buit op.

— Ja maar! Me dunkt, dat ge uw doel hebt gemist, onderbrak hem Goedgeluimd met een spottenden glimlach.

— Meent ge? antwoordde de roover onverstoorbaar. Inderdaad, ge hebt gelijk, ditmaal heb ik mijn doel gemist, maar alles is nog niet gezegd en misschien zal ik niet altijd falen.

— Ge spreekt precies, alsof ge u hier temidden van uw kornuiten bevondt. Dat is een groote onvoorzichtigheid, ofwel een onduldbare uitdaging, zei Edelhart streng.

— Och, het gevaar is voor mij niet zoo groot als ge me wilt wijsmaken. Ge weet, dat ik er de man niet naar ben om me te laten bang maken. Houd uw bedreigingen dus maar voor u en laten we liever als ernstige mannen eens redeneeren.

— Wij allen hier in deze grot vereenigd woudloopers, pelsjagers, Indiaansche krijgers, hebben het recht, in naam van onze gemeenschappelijke veiligheid, handelend op te treden en de wet der prairie toe te passen. Oog om oog, tand om tand. Naar uw eigen bekentenissen wordt ge beschuldigd van diefstal, moord en poging tot ontvoering. We zullen deze wet onmiddellijk toepassen. Wat hebt ge tot uw verdediging in te brengen?

— Alles op zijn tijd, Edelhart. Aanstonds zullen we ons daarmee bezig houden, maar ik verzoek u, laat me u eerst zeggen, wat ik te zeggen heb. Wees gerust, het is maar een paar minuten uitstel. Ik zelf zal op die vraag terugkomen, die u zoo nauw aan het hart schijnt te liggen. Me dunkt, dat ge u aanstelt als de opperste rechter van de prairie.

— Recht doen geschieden is een wet zoo oud als de wereld. God zelf heeft ze in de harten van de menschen gelegd. Het is een plicht voor alle eerzame lieden, elkaar te helpen, wanneer een wild dier moet onschadelijk gemaakt worden, dat de buurt onveilig maakt.

— Die vergelijking is voor mij niet erg vleiend, antwoordde de roover onbewogen. Maar ze laat me vrij koud. Wilt ge me eens laten spreken?

— Spreek en zorg, dat de zaak vlug een einde neemt.

— Dat is juist mijn bedoeling. Luister dus naar mij. Ieder neemt het leven, in de wereld, op zijn manier op, de eenen breed, de anderen eng. Ik droom ervan om me binnen enkele jaren uit de wildernis terug te trekken, ergens ver weg, in een van onze mooiste Mexicaansche provincies, en daar een bescheiden leventje te leiden. Ge ziet, ik ben niet veeleischend. Dank zij een paar ondernemingen, die ik tot hier toe tot een goed einde heb gebracht, heb ik in enkele maanden een fortuintje kunnen verzamelen. Ik ga dus terug naar Mexico en vertrouw mijn geld toe aan een betrouwbaren Franschen bankier, die in die stad is gevestigd. Hij zal mijn geld nog in waarde doen stijgen en bij gelegenheid zal ik u bij hem aanbevelen.

— Waar dient al die woordenkramerij toe? onderbrak Edelhart hem driftig. Drijft ge den spot met ons, kapitein?

— Heelemaal niet! Ik ga verder. Het toeval hielp me om dona Luz een belangrijken dienst te bewijzen in Mexico.

— Gij?! riep Edelhart woedend uit.

(Wordt vervolgd.)

DE ZAKKENROLLER

Flup achtervolgt een zakkenroller, die naar een bouwvallig huis vlucht.

Als onze detective er binnendringt, vindt hij daar vier manschappen, die alle vier gelijken op den dief... van de achterzijde gezien.

Maar... Flup pikt den schuldige er uit. Wie is het?

Oplossing van de vorige opgave

De dief is een bekende. Hij heeft niet de minste wanorde gesticht. Hij heeft zich gehaast en daarbij zijn pijp vergeten.

Jef is de dief.

DON BOSCO, Robbedoes Nummer Eén

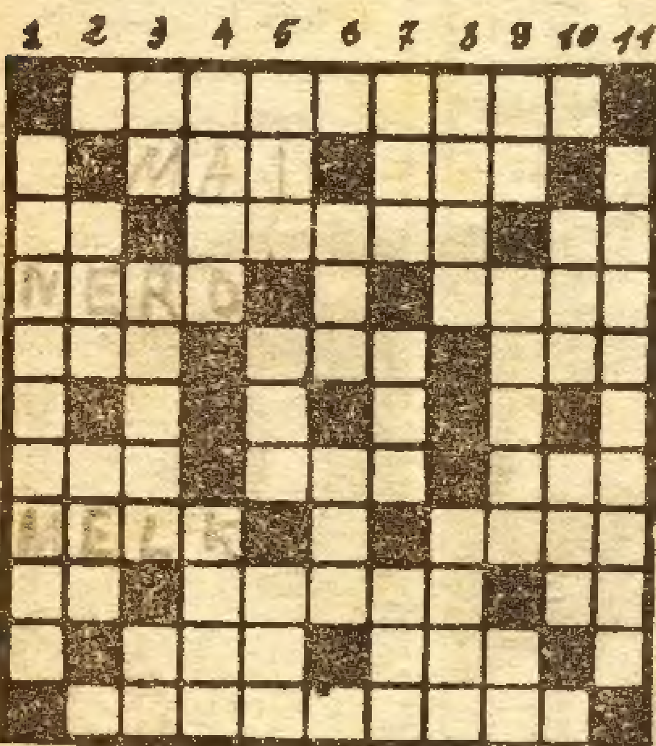

KRUISWOORDRAADSEL 205

ONZE KRUISWOORDRAADSELS

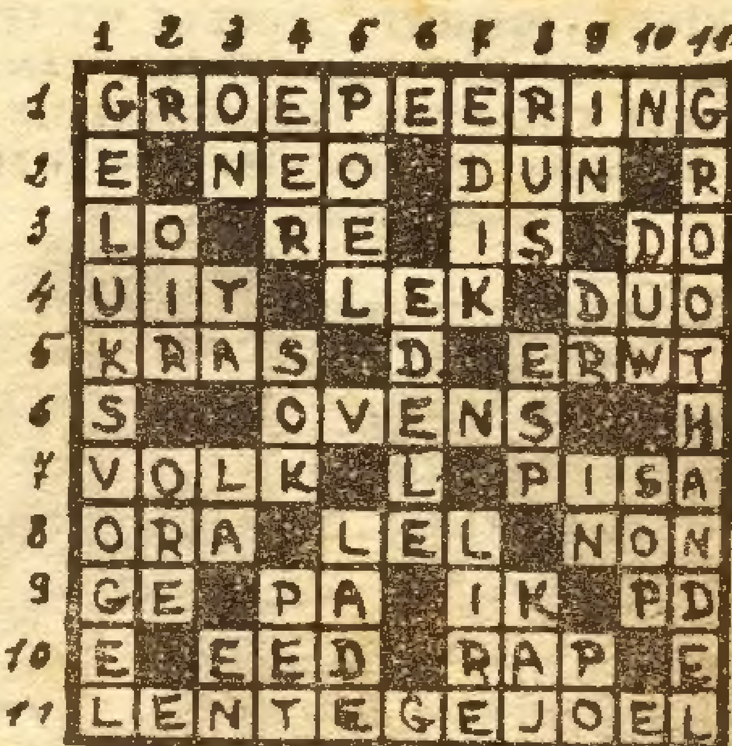
HORIZONTAAL :

1 : Wild, druk kind. — 2 : Maand (Fransch en Duitsch). - Zintuig. — 3 : Reeds. - Schoennestel. - Uitroep van afkeer. — 4 : Wreed Romeinsch keizer. - Schare, volksmassa. — 5 : Bergtouw. - Pad. - Zoogdier. — 7 : Meisjesnaam. - Klokje. - Gemeente in Gelderland. — 8 : Geeft de koe. - Hemellichaam. — 9 : Bijwoord. - Gemeente in Zuid-Holland ; ook erker. - Ontkennend woordje (Fr.). — 10 : Schoonzoon van Mohammed. - Harde, zwarte delfstof. — 11 : Plant men in de maand Mei.

VERTIKAAL :

1 : Lichaamsdeelen van poliepen. — 2 : Waterloop. - Europeaan. — 3 : Voorzetsel. - Tegenstrever. - Twee klinkers. — 4 : Patroonheilige van Gent. - Potasch. — 5 : Insect. - Net van de spin. - Deel van het geraamte. — 6 : Gesloten. - Boom. — 7 : Bedrijf, handel. - Bittere vloeistof. - Ik (Lat.). — 8 : Plaats. - Verstandig. — 9 : Landbouwwerktuig. - Gebruikt de tennisspeler. - Voorzetsel. — 10 : Reuzenslang. - Boom. — 11 : Bloedzuigers ; ook groote tropische vleermuizen.

- - - - -

OPLOSSING VAN 204.

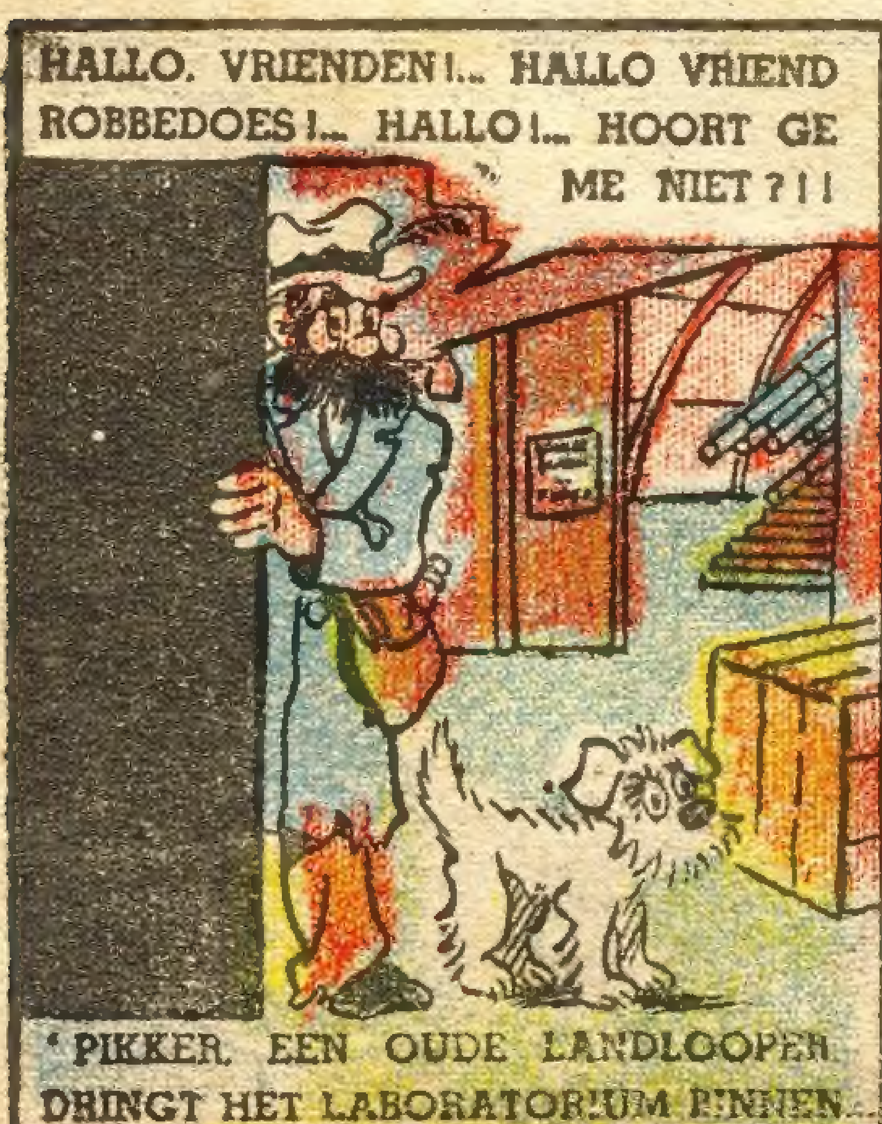

DE AVONTUREN VAN ROBBEDOES

Uitg. J. Dupuis, Zonen en Co., Ommeganckstr. 21, Antwerpen. — H. R. Antwerpen 79.317.